

Arrest

nr. 113 667 van 12 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 25 juni 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. NEDERLANDT, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 20 juni 2013 een tweede asielaanvraag in. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke integratie nam op 25 juni 2013 een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing:

“Overwegende dat betrokkene op 29.09.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 09.11.2011 van het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming kreeg. Overwegende dat op 22.04.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat

betrokkene op 20.06.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een brief van het centrum voor Mensenrechten 'Mémorial' d.d. 21.01.2013 (+ Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Overwegende dat betrokkene een enveloppe dd. 23.01.2013 voorlegt waarin bovenstaande brief verstuurd zou zijn. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar probleem nog steeds actueel zou zijn en ze niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst aangezien ze voor het leven van zichzelf en haar kinderen vreest. Overwegende dat betrokkene een brief van haar advocaat LL dd. 17.06.2013 voorlegt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat betrokkene een fax van een bevestigingsbrief van DA (de man waarmee ze opgepakt werd) dd. 10.05.2013 (i- kopie Franse verblijfsdocument A) (+ Nederlandse vertaling) voorlegt waarin het verhaal van betrokkene bevestigd wordt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat een fax niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene een fax van een verklaring van TK (de vader van K zou tezamen met de man van betrokkene verdwenen zijn) die in Frankrijk verblijft dd. 13.05.2013 (+ Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat een fax niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene de e-mail-correspondentie van haar maatschappelijk assistent AH met de organisatie Memorial voorlegt (+ Nederlandstalige vertaling). Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een link van een internetartikel voorlegt waarin vermeld wordt dat AL in opsporing zou zijn. Overwegende dat de bewijslast bij betrokkene zelf ligt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de originele brieven opgestuurd zullen worden. Overwegende dat een loutere verklaring dat er documenten zullen worden opgestuurd niet als een nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze bij een terugkeer naar haar land van herkomst spoorloos zal verdwijnen of vermoord zal worden?. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar moeder haar sporadisch zou bellen, maar dat zij geen nieuwe informatie zouden kunnen verstrekken aangezien ze al sinds 2011 in Rusland zouden verblijven. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar twee broers ook betrokkene zouden zijn uit hun land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar zus, het enige gezinslid zou zijn dat nog in Tsjetsjenië verblijft aangezien zij gehuwd is in hun geboortedorp. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot reilen of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen beslaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen...”

2. Over de gegrondheid

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan;

“Enig middel genomen uit de schending van de artikelen 51/8, eerste alinea en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur van redelijkheid en proportionaliteit, van het rechtszekerheidsbeginsel en het wettig vertrouwen, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van het algemeen beginsel van de formele motivering, en wegens kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de administratie, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid.

1. Overwegende dat de bestreden beslissing (bijlage 13quater) gemotiveerd is op basis van het feit dat verzoekster (...). Dat het vooreerst past de bepaling van artikel 51/8, 1e alinea van de wet van 15 december 1980 voornoemd in herinnering te brengen, dat zegt: (...). Overwegende dat in casu, tussen

de stukken die verzoekster heeft gevoegd bij haar tweede asielaanvraag, meer bepaald volgende documenten zaten :

- Een brief van het centrum voor Mensenrechten Mémorial dd 21.01.2013
- Een enveloppe dd 23.01.2013 waarin bovenstaande brief verstuurd was
- Een brief van haar advocaat LL dd 17.06.2013
- Een fax met een bevestigingsbrief van DA dd 10.05.2013
- Een fax met een verklaring van TK dd 13.05.2013
- E-mail correspondentie van haar maatschappelijk assistent AH met de organisatie Mémorial
- Een link van een internetartikel waarin vermeldt dat AL in opsporing is.

Dat het aldus documenten betreft die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de beëindiging van de procedure waarin verzoekster deze zou hebben kunnen bijbrengen, hetgeen trouwens in casu niet wordt betwist door verwerende partij ; Dat inderdaad de eerste asielaanvraag van verzoekster afgesloten werd op datum van 22/04/2013. Het geheel van deze documenten dateert van de maanden mei of juni 2013 ; Overwegende dat deze documenten ook elementen aanbrengen die toelaten te geloven dat er ernstige indicaties zijn om te geloven dat er een ernstige vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, of een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in artikel 48/4; Dat deze nieuwe elementen bijgevolg voldoen aan de voorwaarden vereist door artikel 51/8 van voornoemde wet van 15 december 1980; Dat verwerende partij aldus de tweede asielaanvraag van verzoekster in overweging had moeten nemen; Dat het inderdaad past er aan te herinneren dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht waar de administratieve overheid toe gehouden aan de bestemming van de beslissing moet toelaten de redenen te kennen op basis waarvan deze genomen is, zonder dat de overheid evenwel gehouden is de redenen voor deze redenen uit te leggen; Dat aldus om haar formele motiveringsplicht te respecteren, de administratieve overheid in casu in de beslissing de redenen moet aangeven waarom zij meent dat de elementen naar voor gebracht in het kader van deze nieuwe asielaanvraag geen nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 51/8, 1e alinea van de wet van 15 december 1980 ; Dat met andere woorden, om te voldoen aan de formele motiveringsplicht van bestuurshandelingen, een beslissing op duidelijke en ondubbelzinnige wijze moet blijk geven van de redenering van de auteur op een wijze die aan de betrokkenen toelaat de rechtvaardigingen van de genomen maatregel te kennen en aan de bevoegde jurisdictie toelaat haar controle uit te oefenen (zie met name RW, arrest n°9105 d.d. 21 maart 2008, R.D.E., n°147, 2008, p.65); Dat door Uw Jurisdictie werd aanvaard, in een arrest van 1 september 2009, n° 31 386 dat (...). Dat men slechts kan vaststellen dat de verwerende partij niet uitlegt waarom deze elementen geen nieuwe elementen zijn of niet onder de noemer van nieuw bewijs van een oud feit kunnen toegelaten worden, nu zij zich eenvoudigweg beperkt tot het vermelden van het vereiste karakter van de documenten zonder er een grondig onderzoek naar te doen ; Dat het bijgevolg past de beslissing te vernietigen indien de Raad meent dat de verwerende partij haar beslissing niet naar behoren heeft gemotiveerd op het vlak van het al dan niet nieuwe karakter van de bijgebrachte elementen; Overwegende dat er trouwens geen enkele garantie is dat de beoordeling van de CGVS niet anders zou zijn geweest indien zij kennis had genomen van deze documenten nu deze documenten net toelaten de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekster vast te stellen en de vrees voor vervolging waarvan zij het voorwerp is bewijzen, bewijzen die ontbraken in het kader van de eerste asielaanvraag; Dat deze documenten de actuele vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster aantonen en als nieuwe elementen moeten beschouwd worden ; Dat deze elementen niet in het licht van de wet, en met name van voornoemd artikel 51/8, werden onderzocht; Dat de niet in overweging neming van deze documenten om de enkele reden dat deze documenten een gevraagd karakter hebben, niet volstaat om te oordelen dat het niet om nieuwe elementen gaat, daar niet vermeld is, betreffende deze documenten, dat deze documenten reeds eerder voor de asielinstanties werden voorgelegd en niets er op wijst dat deze documenten in het kader van een onderzoek ten gronde, geen andere beoordeling kunnen krijgen dan deze die aan de verklaringen van verzoekster werd gehecht in afwezigheid van deze documenten, bij haar eerste asielaanvraag ; Dat het op dit punt past te verwijzen naar de rechtspraak van Uw Jurisdictie, en in het bijzonder de arresten n° 63 292 van 17 juni 2011 en n° 54 942 van 27 januari 2011; Dat aldus werd geoordeeld dat: (...). Dat tevens reeds werd geoordeeld dat: (...). Dat nu de documenten bijgebracht door verzoekster nieuwe elementen zijn die niet uitsluiten dat de beoordeling van de CGVS anders zou geweest zijn indien zij er kennis van genomen had, het past de tweede asielaanvraag van verzoekster in overweging te nemen; Dat hieruit volgt dat de verwerende partij met de bestreden beslissing artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 heeft geschonden, alsook de artikelen 2 en 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat de bestreden beslissing onvoldoende de redenen uiteenzet die de weigering tot in overweging neming van de asielaanvraag van verzoekster rechtvaardigen; Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij de bepalingen vermeld in het middel heeft geschonden; Overwegende dat het om deze redenen past de bestreden beslissing te vernietigen;

Overwegende dat bovendien artikel 51/8, 1e alinea van de wet van 15 december 1980 op geen enkel moment melding maakt van de noodzaak om originelen neer te leggen of bewijskrachtige elementen die getuigen dat de kopijen conform zijn aan de originelen; Dat Uw Jurisdictie bovendien in verscheidene arresten waaronder met name een arrest van 2 februari 2010 n° 39 093 heeft herhaald dat (...). Dat in casu het eenvoudige feit te overwegen dat verzoekster geen nieuw element aanbrengt omdat de neergelegde kopijen geen bewijskracht hebben niet overeenstemt met een correcte motivering; Dat verzoekster, tussen de nieuwe elementen neergelegd samen met haar tweede asielaanvraag twee faxen neerlegt, en die de verklaringen van DA betreft en een andere betreffende de verklaringen van TK, de dochter van een persoon die op dezelfde dag als de echtgenoot van verzoekster werd ontvoerd; Dat het inderdaad aan verwerende partij toekomt om het vervalste karakter van het document aan te tonen; Dat op dit punt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tevens rekening zal houden met het arrest gevelde door het EHRM in de zaak SINGH EN ANDEREN t. België (Verzoekschrift no 33210/11) d.d. 2 oktober 2012 ; Dat hieruit, met betrekking tot de bestreden beslissing, volgt dat verwerende partij de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 schendt alsook de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, in zoverre de bestreden beslissing niet voldoende de redenen uitlegt die de weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag van verzoekster rechtvaardigen; Overwegende dat de neergelegde documenten duidelijk bewijzen dat verzoekster gezocht wordt in haar land van herkomst; Dat een motivering volgens dewelke verzoekster geen nieuw element bijbrengt dat toelaat te overwegen dat zij een gegronde vrees kan hebben om vervolgd te worden in de zin van de Conventie van Genève of dat er in haar hoofde ernstige indicaties bestaan op een reëel risico op ernstige schade zoals geviseerd in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980, bijgevolg niet adequaat is; Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat verwerende partij de bepalingen vermeld in het middel heeft geschonden; Overwegende dat om deze redenen het past de bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt dat een tweede of latere asielaanvraag moet steunen "op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen", en dat "de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd [...] en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging" in de zin van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3, "of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade."

Bij het indienen van een tweede asielaanvraag dient de vreemdeling overeenkomstig voormeld artikel 51/8 dan ook nieuwe gegevens aan te brengen dat er, wat hem/haar betreft, ernstige aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade bestaat. Deze nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich ertoe of er al dan niet nieuwe gegevens zijn aangebracht. Hierdoor wordt de bevoegdheid van de gemachtigde uitgeput:

- in het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de

staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij is hiertoe niet bevoegd.

- in het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in overweging genomen (bijlage 13^{quater}). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

De bestreden beslissing betreft een weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris. Bijgevolg kan de verzoekende partij de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet niet dienstig invoeren. De artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de toekenning van respectievelijk de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, hetgeen niet tot de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris behoort maar overeenkomstig artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot die van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Ook de opgeworpen schending de Conventie van Genève kan om voormelde redenen niet worden aangenomen.

Met de loutere bewering dat er geen enkele garantie is dat de beoordeling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet anders zou geweest zijn indien zij kennis had genomen van de nieuwe stukken, toont de verzoekende partij niet aan dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat deze dreigbrieven geen nieuw element uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij gaat niet in op concrete motieven van de bestreden beslissing doch laat deze volledig onbesproken. Ook is het niet zo dat de verwerende partij de taak heeft om de authenticiteit van stukken aan te tonen. Dit komt aan de verzoekende partij toe.

De verzoekende partij weerlegt aldus niet dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten gering is, aangezien het gesolliciteerde documenten betreft en de authenticiteit ervan onmogelijk kan worden nagegaan. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om voornoemde documenten (brieven en e-mailcorrespondentie) niet als nieuw element te beschouwen.

De verzoekende partij toont derhalve niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing inzake de kopieën van brieven/verklaringen kennelijk onredelijk zijn.

De verzoekende partij kan in het tweede onderdeel niet dienstig voorhouden dat nergens in artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaald wordt dat er enkel originelen mogen worden voorgelegd en het aan de verwerende partij toekomt om het vervalste karakter aan te tonen. De verzoekende partij verliest uit het oog dat het begrip 'nieuwe gegevens' niet enkel betrekking heeft op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610: RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053).

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "ernstige aanwijzing" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven.

Het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris *in casu* dat een faxkopie geen enkele bewijswaarde heeft daar de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden, kan niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd aangezien kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden vervalst (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS 25 juni 2004, nr. 133135).

De gemachtigde van de staatssecretaris is niet verplicht om aan te tonen dat het document vervalst zou zijn, opdat het stuk niet als nieuw element in aanmerking zou kunnen worden genomen. De verzoekende partij gaat er bij haar kritiek aan voorbij dat het haar taak is om, wanneer hij een herhaalde asielaanvraag indient, het bewijs te leveren dat de voorwaarden gesteld door artikel 51/8 van de vreemdelingenwet vervuld zijn. Het komt de gemachtigde toe om de door de verzoekende partij voorgelegde stukken en verklaringen te onderzoeken, maar niet andersom. De bewijslast rust ter zake op verzoeker. De bewijslast dat de bewijsmiddelen nieuwe gegevens uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet ligt bij de verzoekende partij (RvS 26 oktober 2006, nr. 163.610).

De verzoekende partij kan niet dienstig verwijzen naar een andersluidend arrest nr. 39 093. De arresten van de Raad hebben in een continentale rechtstraditie geen precedentenwaarde (*cf.* RvS 28 januari 2011 nr. 6482 (c)).

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft niet op kennelijk onredelijke wijze beslist de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij niet in overweging te nemen. De gemachtigde van de staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel inclus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC